

Suomen suvea ja kulttuuria Haikolassa kesällä 2014

Tervetuloa Nurmekseen Lipinlahden rannalle Kohta-vaaran juurelle Haikolaan!

Tämä Pirtin Viesti kertoo Haikolan tulevan kesän ohjelmista. Se myös toivottaa kaikki tervetulleiksi nauttimaan kesästä ja kulttuurista Pielisen rannoilla. Upeitten maisemien Nurmeksessa voi käyttää hyväkseen kaupungin koko kulttuuritarjontaa. On luonnon rauhaa vaaroilla ja Pielisellä, on konsertteja, kesäteatteria, golfia ja kylpylää. Nurmeksen Nuoren Musiikin tasokkaat ilmaiskonsertit rikastuttavat sydänkesän kulttuuritarjontaa, eikä matkaa Kuhmon kamarimusiikkiin ja Lieksan vas-kiviikoillekaan ole paljon. Mahdollisuuksia virkistävään lomanviettoon on vaikka millä mitalla.

Haikolassa voi kevät- ja syysretriitissä levähtää, hiljentyä ja saada yhteisestä rukouksesta siunausta elämäänsä, samoin juhannusjuhlassa ja juhannusyön Hiljaisuuden messussa.

Rinteen pariskunnan, Pirjon ja Kaler-von, opastuksella on jälleen tilaisuus viisastua niin kevään hurmaavista yrteistä kuin syksyn sienimaailmasta.

Viime kesänä alkanut sarja "Karjalaisia henkilökuvia" jatkuu, ja tutustutaan nurmekselaiseen lyhyttavarakauppiaseen ja mesenaattiin Maria Kinokseen, valtioneuvos Johannes Virolaiseen, jonka syntymästä tuli tänä vuonna kuluneeksi 100 vuotta, sekä piispa Eino Sormuseen, joka valittiin 75 vuotta sitten perustetun Kuopion hiip-pakunnan ensimmäiseksi piispaksi.

Haikolassa syksyllä pidetyssä Nurmes-Seuran kotiseutuillalla havaittiin,

että kansakoulun alkamisesta Lipinlahdessa tulee tänä vuonna kuluneeksi 125 vuotta. Sitä halutaan muistaa, vaikkei koulu enää olekaan toiminnassa, Haikolalla on näet oma osuutensa tähän juhla-vuoteen. Lehtori Eero Koposen kansanperinnetuotto liittyy paikalliseen rakennus-

kulttuuriin.

Valtimolaisyyntyisen Pepi Reinikaisen suuren suosion saavuttaneille elämänta-rikirjoituksen kursseille seuraa elokuussa jatkoa, kun hän tulee Haikolaan pitämään elämäntaarellisen kuvakerrontaviikon. Sieltä voi vielä kysellä peruutuspaikkoja.

Kuva: Pirjo Rinne

Nurmeksen Nuoren Musiikin kesäkonsertit 2014

Tuija Hakkila, Nurmeksen Nuoren Musiikin taiteellinen johtaja, ja hänen puolisonsa Mikael Helasvuo.

Kuva: Ida Pimenoff

PERJANTAI 4.7.2014

**klo 19 Hotelli Nurmeshovi
VARASLÄHTÖ, TAVALLISIA IHMISIÄ**
Poikkitaiteellinen esitys yhteistyössä Sukset Ristiin Susirajalla -tanssileirin kanssa

SUNNUNTAI 6.7.2014

**klo 19 Hannikaisen sali
AVAJAISKONSERTTI BAROKIN JUHLAA
RANSKASTA!**
Couperin: Concerts-royaux; Montéclair: Le dépit généreux, Ariane et Bacchus; Marais: Pièces de viole Freund, Helasvuo, Kaakinen-Piich, Julkunen, Perkola, Zahharenkova

MAANANTAI 7.7.2014

**klo 16 Nurmeksen tori
RUMMUTUSTA JA MANSIKOITA**

**klo 18 Galleria Tyko, Nurmes-talo,
KONSERTTI TUTUKSI -yleisötilaisuus**
Ville Komppa

**klo 19 Hannikaisen sali
MUSIIKKIA PARIISIIN BULEVARDEILTA**
Ravel: Frontispice, Espanjalainen rapsodia; Poulenc: Klarinettisonaatti; Messiaen: Le merle noir; Satie: Choses vues à droite et à gauche; Saariaho: Lonh Laakso, Kempainen, Hakkila, Nyman, Zahharenkova, Helasvuo, Widlund, Maalismaa, Freund

**klo 22 Ortodoksinen kirkko
YÖMUSIIKKIA KYNTTILÄN VALOSSA**
J.S. Bach: Tanssiosia, Maijala

TIISTAI 8.7.2014

**klo 14 Höljäkän nuorisoseurantalo
HÖLJÄKÄN NUORISOSEURANTALO SOI**
Kesäakatemian opiskelijat

**klo 18 Seurakuntasali ortodoksinen
kirkon vieressä**
KONSERTTI TUTUKSI -yleisötilaisuus
Ville Komppa

**klo 19 Ortodoksinen kirkko
VALLANKUMOUKSELLISTA EUROOPASSA**
Müthel: Huilusonaatti; C.P.E. Bach: Soolohuilusonaatti, Fantasia; Mozart: Viulusonaatti, Pianokvartetto Es Helasvuo, Zahharenkova, Beths, Hakkila, Maijala, Angervo

KESKIVIikko 9.7.2014

**klo 14 Haikola
PIRTTIKONSERTTI**
Musiikkia puheetta ja puhetta musiikista, Festivaalin taiteilijoita

**klo 19 Hannikaisen sali
MARZI NYMAN - SÄHKÖKITARAN VELHO
KESÄILLASSA**

**klo 22 Ortodoksinen kirkko
YÖMUSIIKKIA KYNTTILÄN VALOSSA**
J.S. Bach: Soolosellosarja, Poutanen

Nurmeksen Nuoren Musiikin pirttikonsertti "Musiikkia puheetta ja puhetta musiikista" pidetään keskiviikkona 9.7.2014 klo 14 Haikolassa.

Kuva: Renne Turunen

TORSTAI 10.7.2014

**klo 14 Ateljeekoti Tulila
TULILAN TAIDESOITTO -ULKOILMAKONSERTTI**
Kesäakatemian nuoret taiteilijat

**klo 19 Hannikaisen sali
MUSIIKKIA SYLIN TÄYDELTA**
Stenhammar: Fantasia; Martinu: Sonaatti; Beethoven: Geister-trio; Bartók: Kontrasteja; Wennäkoski: Sinne; Rahmaninov: Sellosonaatti, Widlund, Helasvuo, Beths, Maalismaa, Angervo, Zahharenkova, Nyman, Laakso, Maijala, Poutanen, Kempainen

PERJANTAI 11.7.2014

**klo 14 Haikola HUOM! Päivämäärän muutos!
RUNOPOLKU**
Kesäakatemian nuoret taiteilijat ja Ylä-Karjalan kansalaisopiston lausijat

**klo 16 Hyvärilän Navetta
OPISKELIJAT VETÄVÄT TÄYSILLÄ**
Kesäakatemian opiskelijat esiintyvät

**klo 18 Galleria Tyko, Nurmes-talo
KONSERTTI TUTUKSI -yleisötilaisuus**
Ville Komppa

**klo 19 Hannikaisen sali
WIENILÄISVALSSEJA JA SUURI MURROS**
Brahms: Valsseja; Berg: Neljä kappaletta; Beethoven: Jousitrio; Webern: Neljä kappaletta; Brahms: Pianokvartetto A, Laakso, Hakkila, Nyman, Widlund, Maalismaa, Maijala, Angervo, Kempainen, Beths, Poutanen

**klo 22 Ortodoksinen kirkko
YÖMUSIIKKIA KYNTTILÄN VALOSSA**
J.S. Bach: Sonaatti h huilulle ja cembalolle, Helasvuo, Zahharenkova

LAUANTAI 12.7.2014

**klo 18 Hannikaisen sali
SUURI LOPPUKALAASI**
joka päättyy Franz Schubertin jousikvintettoon, lisäksi mm. Schumann: Trio d; Meriläinen: Veden peili; Brahms: Klarinettisonaatti f; Matthews: Palinode; Mozart: Sonaatti cembalolle ja forte-pianolle, Festivaalin taiteilijat

SUNNUNTAI 13.7.2014

**klo 11 Hannikaisen sali
KESÄAKATEMIAN PÄÄTÖSKONSERTTI**
Kesäakatemian opiskelijat

Muutokset mahdollisia.

Kiitosmielellä

Selailin jokin aika sitten Pirtin Viestejä niiltä vuosilta, jolloin Evankeliumiyhdistys oli lopettanut kansanopiston ylläpitämisen Nurmeksessa ja lahjoittanut opiston rakennuksineen ja maineen takaisin Nurmeksens evankelisen opiston ystäväry:lle. Olimme ottaneet lahjoituksen vastaan vuoden 2005 lopulla hyvin tietäen, että toiminnan järjestäminen ja

rakennusten ylläpitäminen tulisi ilman valtionapuja olemaan varattomalle yhdistykselle lähes ylivoimainen tehtävä. Hyvin muistan hallituksen ponnistelut erilaisten kehittämisprojektien kanssa.

Kaiken jälkeen päädyttiin kuitenkin myymään opistokiinteistöä pala palalta: ensin rehtorin asuntona palvelut "Valkoinen talo", sitten metsäpalsta ja henkilökunnan rivitalo. Lopulta käsiin jäivät vain 1973 valmistuneet päärakennus ja asuntola, jotka olivat erinomaisesti palvelleet kansanopistotoimintaa mutta joille oli vaikea löytää ostajaa. Myynnin pitkittyessä muilla kauppoilla saadut tulot menivät sanan mukaisesti savuna ilmaan, sillä opistorakennusten lämmittäminen tuli kalliiksi.

Erittäin hyvin muistan nuo tuskalliset ajat. Pirtin Viestissä julkaistiin silloin Maija P:n piirroksella "Vanha joulukactus uskoo pimeässä valoon", "Toivoa on, vaik-

ka kaikki merkit puuttuvat" ja "Muutos on mahdollinen myös parempaan". Niin halusimme uskoa, vaikka se ei ollut helpoa.

Kirjoitin Pirtin Viestiin silloin tekstin "Kolmas alku Kohtavaarassa". Otsikko viittasi opiston alkuvaiheisiin 1942 ja uusien rakennusten valmistumiseen tulipalon jälkeen 1973: "Uskon ja toivon – ja luotan siihen – että yhteinen rakkautemme opistoon saa tavalla tai toisella aikaan sen, mistä otsikko puhuu eli Kolmannen alun Kohtavaarassa. Siksi on tärkeää rukoilla, että Kaikkivaltias Jumala viisaudessaan ja rakkaudessaan ohjaisi suunnittelutyötämme."

Opistorakennuksille löytyi vuoden 2009 lopulla ostaja. Yhdistys piti alkupe räisen suunnitelman mukaisesti opiston syntykodin Haikola lähiympäristöineen. Haikolan kehittämiseen saatiin ensin rakennuskulttuuriperinnön vaalimiseen tarkoitettuja varoja. Ratkaisevaa oli, että Vaara-Karjalan Leader ry otti tukeakseen Haikolan kehittämisprojekteja. Projektinjohtajaksi saatiin Oulusta Tuula Koivis-

to, joka oli jäänyt eläkkeelle Nurmeksens kirjastotoimen johtajan tehtävästä. Hän ryhtyi tarmokkaasti laatimaan ja toteuttamaan suunnitelmia. Turhaan ei kannatusyhdistys kutsunut häntä kunniajäsenekseen, niin valtavan urakan hän hoiti. Toteutui "Kolmas alku Kohtavaarassa".

Taakse jääneitä vaikeita aikoja muistessa mielen valtaa nyt kiitollisuus, kiitollisuus yhdistyksen uskollisille jäsenille ja kaikille Haikolan ystäville: kiitos rukouksista, kiitos lämpimästä kannustuksesta, kiitos taloudellisesta tuesta!

Pirtin Viestin toimittaja kysyi vuonna 2006: Mitä voi tehdä opiston hyväksi? Listasin asioita tärkeysjärjestyksessä ja huomaan, että sama pätee Haikolaan: 1. Johdatuksen rukoileminen, 2. Tiedon leittäminen, 3. Kurssille osallistuminen tai oman kurssin järjestäminen, 4. Retkiryhmän kerääminen, 5. Lomanvietto Kohtavaarassa.

Haikolassa keväisessä auringonpaisteessa
11.4.2014
Kyllikki Tiensuu

Terveisiä toveripäiviltä

Emeritusarkkipiispa Jukka Paarma Haikolassa.

Marian ilmestyspäivänä 23.3.2014 kokoonnuttiin – kuten joka vuosi 1943 lähtien – toveripäiville. Vieraina olivat emeritusarkkipiispa **Jukka Paarma** ja maisteri **Pirjo Paarma**. Jukka Paarma saarnasi jumalanpalveluksessa Nurmeksens kirkossa ja Pirjo Paarma puhui päiväjuhlassa aiheesta "Mistä kaikki maailman ihmiset on tehty?" Haikolan teologiharjoittelija **Aura Kässi** kertoi juhlassa muun muassa toveriliittolaisten haastatteluprojektista. Saarna ja Auran puhe ovat kokonaisuudessaan luettavissa Haikolan [www-sivuilla](http://www.sivuilla).

Jukka Paarman saarnateksti Nurmeksens kirkossa oli Luukkaan evankeliumin 1:39–45:

--- Usein minusta tuntuu että usko, uskominen on tänä päivänä vaikeampaa kuin entisinä aikoina. On niin paljon sellaista, mikä pyrkii repimään rikki meissä asuvaa luottamusta Jumalaan ja hänen sanaansa. Kirkkoa ja kristinuskoa vastaan hyökkäävät puhurit voimistuvat. Tieteen nimissä pyritään asettamaan kyseenalaisiksi monet kristityille tärkeät käsitykset. Uudenlaiset moraaliset ja muut arvot koettelevat omaa arvomaailmaamme. Epäilyjen ja epäuskon siemenet tunkevat niin helposti oman nahkammekin alle.

Jouduin hiljakkoin keskustelemaan

näistä ja uskomisen vaikeudesta ikätoverini kanssa. Olen aina pitänyt häntä ns. hyvänä kristittyinä, hän on aktiivinen seurakuntalainen ja entinen kirkon luottamushenkilö. Yllätyksekseni hän kertoi, kuinka iän myötä aiemmin itsestään selvä usko kristinuskon oppeihin ja Jumalaankin oli alkanut tuntua vaikeammalta kuin koskaan. Erilaiset epäilyt olivat otamassa vallan.

Kävimme läpi niitä vaikeimpia asioita, ihmeet, neitseestäsyntyminen, ylösousemus ja iankaikkinen elämä. Erytisesti Raamatun luotettavuus oli joutunut koville ja muodosti nyt esteen jopa koko kristinuskon hyväksymiselle. Kun juttelimme, alkoi vähitellen aueta tie näiden asioiden selvittämiseen. Löysimme avaimen Paavalin kirjeestä: "Nyt katselemme vielä kuin kuvastimesta, kuin arvoitusta".

Kristillisyyttä ei ole sitä, että uskomme Raamattuun tai oppeihin. Ne ovat kyllä tärkeitä uskomiseen kuuluvia välineitä ajattelullemme. Ne määrittelevät, mihin uskomme, eihän mikä tahansa uskomus tai tunne ole kristillistä uskoa, sillä on tietty kohde ja sisältö. Uskon kohde ei ole jokin vaan joku, siis Jumala ja etenkin Vapahtaja Jeesus Kristus.

Jumalasta me teemme ajatuksissamme usein liian pienen, kuin ihmisen kaltaisen, ja siksi Häneen on vaikea uskoa. "Mutta asuisiko Jumala maan päällä? Taivasten taivaatkaan eivät ole sinulle kyllin avarat", sanotaan Vanhan testamentin rukouksessa (1 Kun. 8:27). Sellaiseen Jumalaan eivät meidän määrittelymme ja opinkappaleemme voi kovin tarkkaan ulottua.

Uskontunnustukset ja opinkappaleet ovat syntyneet, kun on kuitenkin määriteltävä jollakin tavalla se, mitä uskomme sisältää. Mutta ne ovat vain kuvastin, yksityiskohdiltaan usein likiarvoja. Tärkeämpää on tietää, kuka on uskomme kohde, keneen panemme luottamuksemme ja toivomme. Muut vaikeat asiat saamme jättää arvoituksiksi. Kristittyjen

ihmisten vuosisatojen aikana kertynyt uskon ja ymmärryksen kokemus on kiteytetty uskontunnustukseen kolmiyhteisestä Jumalasta. Kun siihen yhdymme, ilmaisemme halumme kuulua samaan joukkoon. Keskustelutoveriani ei tämä kuitenkaan oikein tyydyttänyt. Hän sanoi, että on niin vaikea yhtyä uskontunnustukseen.

Usko ei kuitenkaan perimmältään ole totena pitämistä, se on jotain muuta, enemmän luottamusta. Sitä, mitä usko on, ei ole koskaan pystytty tarkoin ja tyhjentävästi määrittelemään. Oikeastaan ainoa määritelmän tapainen Raamatussa on Heprealaiskirjeessä: "Usko on sen todellisuutta, mitä toivotaan, sen näkemistä, mitä ei nähdä". Moni muistaa vielä entisen raamatunkäännöksenkin: "Usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy." (Hepr.11:1). Tämän mukaan usko on nimenomaan toivoa ja luottamusta.

--- Jos kerran usko on jotain samaa kuin toivo ja luottamus, niin uskontunnustus ei varsinaisesti olekaan luettelo opinkappaleista. Uskon tunnustaminen onkin varsinaisesti rukous, avunpyyntö. Jumalan kansa on tässä maailmassa vaeltava joukko, ei uskonsankarien rivistö, vaan usein kompastelevien hajanainen lauma. Jotkut kompastelevat omassa elämässään, jotkut uskossaan. Mutta heitä yhdistää toivo ja rukous. Sen sanoittaa Kaija Pispä runossaan, josta on tullut usein laulettu ja kuultu virsi: "Vaikka vaellus on vaivaista, minä vielä jaksan toivoa, olen kahden maan kansalainen".

Sitä kompastelevaa joukkoa yhdistää jumalanpalveluksessakin rukous, on se sitten synnintunnustus tai esirukous tai Isä meidän tai kiitosrukous. Siinä yhteinen usko ilmenee, usko, jossa ollaan Herran edessä toivoen ja kiittäen. Siinä uskova ihminen saa olla, Herransa edessä etsivänä, toivovana, kiittävänä, kuin isä tai äiti tunteitaan nieleskellen, katso-massa vastasyntyntä ihmettä ja lahjaa, Vapahtajaa.

Aune Surakka (2.10.1920–22.4.2014)

Juuri ennen lehden painamista saapui viesti, että Nurmeksens evankelisen opiston pitkäaikainen kudonnanopettaja, koti-teollisuussopettaja Aune Surakka oli kuollut Joensuun Siilaisten terveyskeskuksen vuodeosastolla.

Lokakuussa 2010 Aune vietti 90-vuotispäiviään vielä kotonaan Sepänkadulla Joensuussa: "Aune oli iloinen ja tyytyväinen, vireä ja leikkisä; harmitteli, ettei ollut kolmeen päivään käynyt ulkona kävelyllä, kun oli ollut syntymäpäivän johdosta niin paljon muuta ohjelmaa. - - - entinen tarkka ja täsmällinen Aune mutta nyt samalla mukana lämpöä ja pehmeyttä ja huumoria", Terttu Komulainen kertoi päivänsanarkarista.

Aune sai säilyttää ajatuksensa kirkkain aivan viime aikoihinsa saakka. Ruumiin hauraus kuitenkin uuvutti Aunen ja hän nukkui rauhallisesti pois huhtikuuisena aamuna. Sisaren- ja veljenlapset olivat loppuajan hänen lähellä.

Aune toimi opistolla opettajana vuodet 1949–1983. Hän hoiti useita jaksoja myös apulaisrehtorin tehtäviä. Aune ehti työskennellä niin 1940-luvun Haikolassa kuin 1950 valmistuneessa opistorakennuksessa ja lopulta myös tulipalon jälkeen 1973 rakennetussa uudessa opistossa. Sen kutomotiilojen suunnitteluun Aune osallistui aktiivisesti.

Monet, monet opiskelijapolvet muistavat Aunen, tarkan kudonnanopettajan, vaativankin mutta samalla asiantuntevan ja taitavan opastajan. Hän myös välitti myöhemmin opistolle tulleille työntekijöille arvokasta kansanopistokotiperinnettä.

Opistomuiistoja keräämässä

Aura Kässi opiskelee neljättä vuotta teologiaa Joensuussa ja suoritti teologiharjoittelunsa Haikolassa helmi-maaliskuussa 2014.

Maaliskuussa perehdyin lisää opiston historiaan, kun aloin suunnitella entisten opistolaisien haastatteleminen. Yhdistyksen viime vuoden vuosikokouksessa oli päätetty, että opistomuiistoja olisi saatava talteen. Sain muistojen keräämisen tehtäväkseni ja kun aloin miettiä haastattelukysymyksiä, ymmärsin, että minun täytyisi perehtyä lisää opiston historiaan, etenkin itse opiskeluun, kouluaineisiin ja opettajiin. Mitä enemmän olisin selvillä, sitä olenaisempia kysymyksiä osaisin esittää. Ja mitä enemmän opiston taustasta tietä-

sin, sitä paremmin tietysti ymmärtäisin haastateltavien vastauksia. Taustatutkimukseksi luin muun muassa opistosta tehtyjä graduja sekä **Toivo Salomaan** pojan ylöskirjoittamat isänsä elämänvaiheet ja syksyllä 1942 opistolla olleen opettajaharjoittelija **Eva Ihamuotilan** kirjeenvaihtoa kotiin.

Eva Ihamuotilan kirjeet olivat aika huima matka yli 70 vuoden takaiseen Haikolaan. Kirjeitä oli hurjaa lukea tässä samassa pirtissä, joka Ihamuotilan aikana oli kaikkea muuta kuin sähköllä valaistu ja lämmin kovillakin pakkasilla. Hänen kokemuksensa avasivat melkoisesti opiston alkuaikojen elämää: elettiin sota-aikaa ja kaikesta oli pula, nälkääkin nähtiin. Haikolan Ihamuotila kuvasi melko ankeaksi paikaksi ja hän kertoi kirjeissään, kuinka tyhjästä **Helvi Valkonen** oli opiston puittet Haikolaan luonut. Valkonen oli astia ja huonekalu kerrallaan koonnut pirttiin elämiseen ja opiskeluun tarvittavat tavarat. Ihamuotila piti Valkosta hyvin omistautuneena työlleen ja ilmeisesti omistautuminen välittyi kaikessa hänen tekemisissään, sillä kaikilla tähän saakka haastattelemillani opistolaisilla on Valkosesta vain hyvää sanottavaa. Kuten kaikista muistakin opettajista. Kysellessäni yhdeltä opistolaiselta hänen mielipidettään opettajakunnasta, hän sanoi

arvostavansa opettajien tekemää työtä yhä edelleen. Hän sanoi, että: "Kyllä ne opettajat kovan työn tekivät tällaisen korpikansan kasvattamisessa."

Ennen haastatteluun ryhtymistä, olin ensin vähän epäileväinen siitä, miten minut otettaisiin vastaan. Kuinka ihmiset suhtautuisivat siihen, että tulisin nauhurin kanssa paikalle kyselemään menneistä? Kaikki haastateltavat suhtautuivat haastatteluun kuitenkin myönteisesti. Voisin kuvitella, että suurelta osalta siksi, koska kaikille heille opisto oli positiivinen kokemus. Luulen, että he haluavat opiston muiston säilyvän tulevillekin polville, vaikka opistoa ei enää olekaan tai ehkä juuri siksi. Jokainen heistä piti opistossa vietämänsä vuotta tärkeänä välietappina, jonka aikana tuli opittua taitoja, joista on ollut hyötyä myöhemmässä elämässä. Jok u mainitsi opistolla oppimansa käsityötaitot, toinen sosiaaliset taidot, kolmas kertoi omaksuneensa opistolta tavan lukea Raamattua ennen nukkumaanmenoa. Jotkut pohtivat sitä, miten ihmeellistä oli, että kaikki tulivat niin hyvin toimeen keskenään, vaikka toisten oppilaiden kanssa oltiin tekemisissä tiiviisti päivittäin ja ainakin 1940-luvulla aitoissa majoituttuun aika ahtaasti. Juuri ahtaasti asuminen koettiin sosiaalisia taitoja kasvattavana: useamman ihmi-

sen kanssa samassa huoneessa asuminen vaati jokaiselta joustavaa asennetta.

Haastatteluista levisi tieto opistolaiselta toiselle. Sain haastateltavilta vinkkejä siitä, kenet kannattaisi tavata ja kuka tietäisi lisää haastateltavia. Tämä oli vallon kullannarvoista ja vahvistaa käsitykseni siitä, että opistolla ja Haikolalla on yhä paikkansa ihmisten ajatuksissa.

Opistolaisien haastattelu on ollut yksi niistä mieluista työkokemuksista, joista olen päässyt osaksi Haikolassa ollessani. Kovin epämieluisia työtehtäviä en ole joutunut kyllä muutenkaan tekemään. Tulin tänne avoimin mielin ja vielä avoimemmalla mielellä täältä lähten. Olen näiden kahden kuukauden aikana saanut – paitsi hyvin monipuolisesti kokea, mitä yhdistystoiminta voi pitää sisällään – mahdollisuuden tutustua mitä mukavimpiin ja sydämmellisimpiin ihmisiin. Koen, että tänä aikana Haikolan asiasta on tullut myös minun asiani. Sen takia en harkinnut sekuntiaakaan, kun Yllikki tarjosi Haikolaa minulle graduresidenssiksi ensi syksyksi ja kevääksi. Samalla myös työt Haikolassa jatkuvat. Syyskuusta lähtien olen siis taas täällä kahvia kaatamassa ja toivottavasti haastattelemassa mahdollisimman monia entisiä opistolaisia vanhoista koulumuiistoista.

PIRTIN VIESTEJÄ KATEISSA!

Auran harjoittelun aikana kävi ilmi, että opiston arkistosta puuttuu muutamia 1940-luvun ja kaikki vuosien 1950–1952 numerot Pirtin

Viestistä. Jos sinulla on hallussasi niitä, lähetä Haikolaan, niin voimme kopioida täydentämään arkistoa. Lähetämme alkuperäiset

takaisin. Myös kaikki opistoaikaiset päiväkirjat olisivat kullan arvoisia. Niitäkin kopioisimme opiston arkistoon säilytettäväksi.

Yhdistykselle uusi kunniajäsen

Nurmeksen evankelisen opiston ystävät ry:n vuosikokous kutsui 23.3.2014 yhdistyksen kunniajäseneksi Haikolan pitotalo ja metsäpuutarha -hankkeen projektinjohtajan **Tuula Koiviston**.

Hallitus perusteli esitystään vuosikokoukselle seuraavasti: "Tuula Koivisto toimi aluksi 1.2.–30.4.2008 määräaikaisena projektinjohtajana Haikola-hankkeessa. Tehtävien hoito jatkui uusien projektien myötä aina 31.3.2012 saakka. Tänä aikana Tuula Koivisto vaikutti ratkaisevasti siihen, että lähdettiin suunnittelemaan ja pala palalta toteuttamaan yhdistyksen omistukseen jääneen Haikolan korjaamista ensinnäkin toveriliittolaisten kotipesäksi ja myös pitotaloksi, jossa voidaan järjestää perhe- ja muita juhlia, kokouksia ja kursseja. Hän organiso-

myös opistorakennusten irtaimiston muuton, kun päärakennus ja asuntola oli vihdoin saatu myydyksi. Haikolan ohjelmien ideoinnissa ja kehittämisesä Tuula Koivisto on ollut keskeinen voimavara työkokemuksensa tuoman rautaisen asiantuntemuksen ja päättäväisyytensä, tarmonsensa ja uskomattoman tehokkuutensa ansiosta."

Yhdistyksen aikaisemmat kunniajäsenet ovat rovasti **K. V. Tamminen** (1942), maanviljelijä **Juho Ikonen** (1960), rovasti, kanslianeuvos **Toivo Rapeli** (1972), rovasti **Toivo Salomaa** (1992) ja lehtori **Helvi Valkonen** (1992). Lisäksi yhdistyksellä on johtokunnan kunniajäsenenä kanttori **Kalle Tiainen** (1946), opettaja **Pekka Piironen** (1951) ja rovasti **Kristian Tammio** (1952).

Yhdistyksemme uusi kunniajäsen Tuula Koivisto sisartensa Päivin ja Leenan keskellä.

Lisää opistomuistoja tallentamaan

Aura Kässi ehti harjoittelunsa aikana jo haastatella muutamia opistolaisia. Hän ei kuitenkaan ehdi kaikkien toveriliittolaisten luo edes Nurmeksessa, muusta Suomesta puhumattakaan. Siksi toivomme, että opiston käyneet tarttuisivat itse kynään ja vastaisivat Auran laatimiin kysymyksiin ja lähettäisivät sitten tekstit Haikolaan. Toivomus on, että kaikista

– myös ikävistä ja ongelmallisista – asioista kerrottaisiin. Vastauksia ei julkaista ilman eri sopimusta, mutta olisi tärkeää, että muistot opistoajasta tulisivat merkityksi muistiin ja opiston arkistoihin.

Tässä Auran käyttämistä kysymyksistä kerättyjä otsikkoja. Kaikkia asioita ei välttämättä tarvitse käsitellä; otsikot on tarkoitettu virkistämään muistia.

- Haastattelu-/kirjoitusaika?
- Haastattelijana/Kirjoittajana?
- Opistolaisen nimi, myös tyttönimi?
- Opistolaisen osoite?
- Opistolaisen puhelinnumero?
- Haastattelu-/kirjoituspaikka?
- Kirjoittajan/muistelijan syntymäaika?
- Opiston vuosikurssi?

- Mitä kouluja olit käynyt ennen opistoa?
- Miten päädyit Haikolaan/Nurmeksens evankeliseen opistoon?
- Mistä sait tietää Haikolasta/opistosta?
- Miksi halusit opistoon?
- Oliko sinulla evankelista taustaa?
- Opiskelun rahoittaminen?
- Muistot opiskelusta, päiväohjelmasta, oppiaineista?
- Millainen oli tavallinen päivä opistolla?
- Miten sota-aika näkyi?
- Keittiö-, kutomo- ja ompeluvuorot?
- Kerhotoiminta?
- Opistoon liittyvät työt?
- Opiskelutilat?
- Asumisjärjestelyt?
- Valaistus ennen sähköä?
- Peseytyminen?
- Terveystenhoito?
- Huussi (Haikolan aikaan)?
- Mistä oppilaat olivat kotoisin?
- Sukupuolijakauma kurssillasi?
- Poikien ja tyttöjen väliset suhteet?
- Vapaa-aika?
- Päivittäiset rutiinit?
- Viikoittaiset rutiinit?
- Opiston sijainti?
- Valvonta ja kurinpito – oliko ongelmia?
- Kävittekö Nurmeksessa opistossa olon aikana?
- Kotona käyminen?
- Miten aamuhartaudet ja iltahartaudet järjestettiin?
- Entä miten jumalanpalveluksiin osallistuttiin? Nurmeksessa? Vai opistolla?
- Uskonnollisuus oppilaiden keskuudessa?
- Opiston vaikutus hengellisyyteen ja oma uskonnollinen vakaumus?
- Siionin Kanteleesta ja evankelisuudesta.
- Mietteitä opettajista ja muusta henkilökunnasta opistoajana?
- Juhlia ja tapahtumia opistolla/Haikolassa?
- Sunnuntai-illan seurat?
- Hiihtämisestä ja hiihtokisoista?
- Opistoajana tehty Helsingin-/Tukholman-matka?
- Kiertueet? Opistoretket?
- Millainen oli toveripäivien ohjelma?
- Miten juhannusjuhlat järjestettiin?
- Missä kokko poltettiin?
- Millaisia muistoja näistä juhlista?
- Opistossa tehtyä ja opittua?
- Mitä teit opiston jälkeen?
- Onko ollut yhteydenpitoa myöhemmin muihin opistolaisiin?
- Pitivätkö opettajat yhteyttä opiston jälkeen tai vaikuttivatko tulevaisuudensuunnitelmiin?
- Kesätyössä opistolla/Haikolassa?
- Mitä hyötyä koet saaneesi opistosta ja ajastasi siellä?
- Haikola/Opisto muistoissa?

AURA KÄSSIN HAASTATTELEMAT OPISTOLAISET

Berta Korhonen, s. Laatikainen

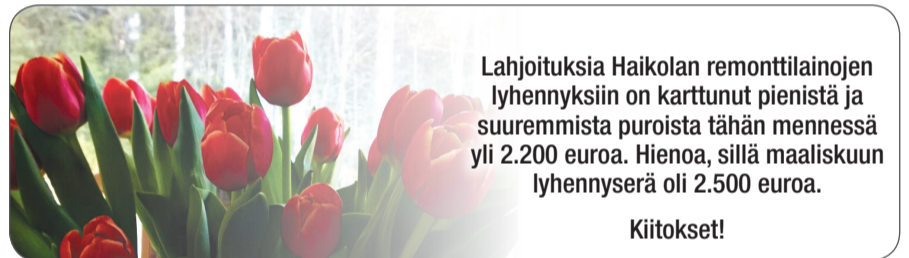

Hilikka Pitkänen, s. Korhonen

Seppo Martikainen ja Rauha Heikkinen, s. Martikainen

Haastateltujen kuvat on ottanut Aura Kässi.

Lahjoituksia Haikolan remonttilainojen lyhennyksiin on karttunut pienistä ja suuremmista puroista tähän mennessä yli 2.200 euroa. Hienoa, sillä maaliskuun lyhennyserä oli 2.500 euroa.

Kiitokset!

Juhlatilaa ja aterioita

Haikolassa on kotoista viettää syntymäpäiviä, kastejuhlia, häitä ja muita perhejuhlia. Haikolan emännältä voi kysyä tarjoiluvaihtoehtoja.

Tulevana kesänä on jo tiedossa yhdet häät ja ainakin viidet syntymäpäivät, mutta **vapaista aikoja löytyy kyllä vielä!**

Romanttista aittamajoitusta

Viisi 1–4 hengen aittaa, joissa kaksoislaveri ja kerrossänky sekä keittonurkkaus, kuudennessa aitassa wc, suihku ja keittiötila

Normaalihinta omin liinavaattein **25 eur/henkilö/yö**, lisähenkilöstä **5 eur**, liinavaatteista **10 eur/h** Polkupyöriä, vene. Lähellä Pielis-Golfin kaunis 9-reikäinen kenttä ja PielisAreenan liikuntapaikat.

Jäsenetutarjous

Koko viikon yöpyminen viiden vuorokauden hinnalla **125 eur** (etu 50 eur).

Opistontie 7, 75970 KOHTAVAARA | Puh. 013 430 120 tai 045 138 1648

Kirjallisuutta

Viimekesäisen Paul Nicolay -seminaarin raportti on ilmestynyt. Näkymä Julkaisut ry on kustantanut kuvitetun, 52-sivuisen, A4-kokoisen kirjasen, josta saa, paitsi eloisan kuvauksen kolmipäiväisestä seminaarista retkineen, myös oivallisen tietopaketin Viipurin Monrepos'n kartanon isännän paroni Paul Nicolayn elämäntyöstä ja hänen ihanteittensa soveltamismahdollisuuksista nyky maailmassa.

Raportin hinta on 10 € (+ postikulut) ja sen voi tilata Haikolasta, puh. 013 430120 tai 045 1381648 tai sähköpostitse haikola@haikolantalo.fi

IHMISEN USKO JA ETIIKKA

Seminaari Nurmeksien Haikolan talossa 8.–10. kesäkuuta 2013

Viipurin Monrepos'n kartanon isännän paroni Paul Nicolayn elämäntyö ja merkitys tämän päivän yhteiskunnille

SEMINAARIRAPORTTI

Nurmeksalainen opettaja **Veikko Huotarinen** on kirjoittanut omakohtaisen kertomuksen "Rakkaani on muistisairas". Näin hän aloittaa: "Minä olen rakastanut Sinua nämä kaikki vuodet, aina ensitapaamisesta alkaen. Olemme olleet naimisissa yli 50 vuotta, ja minä rakastan Sinua yhä, vaikka Sinä katoat minulta päivä päivältä yhä enemmän ja enemmän kaukaisuun ja sekaviin muistoihisi. Sinä olet ja et ole. Minä rakastan Sinua. Minä pidän Sinusta huolen. Loppuun saakka, kuten olen luvannut." Veikko Huotarisenella on tämän päivän Suomessa monia kohtalotovereita.

Alma Saari Alavudelta lainaa Anni Korpelan runoa:

*"Elämässä on aikoja
jolloin
turvallisen saarekkeen
löytyminen on tärkeää,
kuin pelastumista
varmalta tuholta.*

*Eikä saarekkeen tarvitse
näyttävää olla.
Pienikin tila riittää.
Ystäväin läheisyys,
lämpöinen sana tai käsi
oikeaan aikaan.*

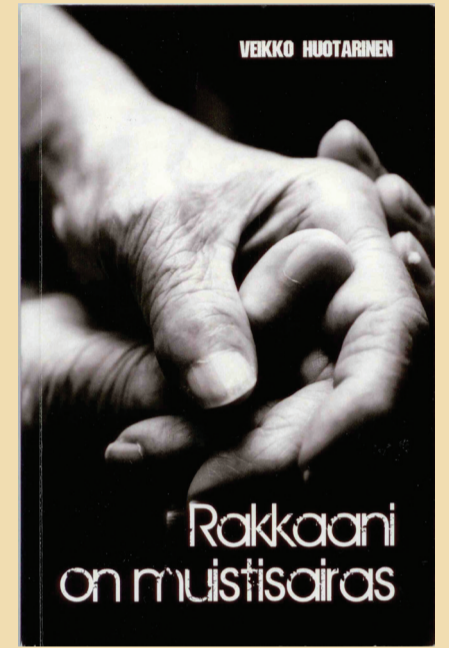
*Rakkaan olkapää
valmiina ottamaan vastaan.
Sekin on riittävä joskus.
Eikä saarekkeen
tarvitse iso olla,
kunhan se vain on luja."*

Alma jatkaa: "Tätä tekstiä mietiskellessä olen ajatellut minulle läheistä muistisairasta ihmistä, joka etsii elämäänsä turvallista saarekettä. Hänelle ovat tärkeitä ystävälliset ja lämpimät sanat silloinkin, kun arjen askareet eivät suju. Läheinen ihminen joutuu kyllä auttamaan varsin monissa arkipäivän asioissa. Se kysyy sekä kärsivällisyyttä että voimia. Puolison on hyväksyttävä sekin, että toinen on alati lähdössä lapsuudenkotiinsa. Siellä käyminen ei auta. Käynti hautausmaallakaan ei helppota tilannetta. Autamatkat tuttuihin kohteisiin auttavat hetkellisesti. Joka tapauksessa molemmat tarvitsevat lähipiirin ja suvun tukea ja tilanteen ymmärtämistä.

Olen lukenut Veikko Huotarisen kirjoittaman kirjan Rakkaani on muistisairas. Koko lähisuku on myös tutustunut tähän kirjaan. Kirja avaa näkymän siihen todellisuuteen, minkä keskellä muistisairaana läheiset elävät. Yhteiset hyvät hetket ovat tärkeitä, mutta kyllä muistisairaana läheisetkin tarvitsevat ymmärtämystä, lepoa ja lomapäiviä."

On totta, että ulkopuolisten on usein lähes mahdotonta käsittää muistisairaana omaisten elämäntilannetta. Siksi tällaisen kirjan kirjoittaminen on arvokas teko. Kirja sekä avartaa että antaa vertaistukea.

Kirjassa on 153 sivua, ja sen hinta on 20 € (+ postimaksu). Tilaukset Haikolan numeroon 013 430120 tai 045 1381648 tai sähköpostiin haikola@haikolantalo.fi

HAIKOLAN TAPAHTUMIA KEVÄÄSTÄ SYKSYYN 2014

Äitienpäivälounas ja pianomusiikkia 11.5. klo 12–14

mielellään ennakkovaraus.

Kevättalkoot 12.–16.5.2014

Haikola ja ympäristö kesäkuun tervetuloa. Ruokailun vuoksi mielellään ennakkoihoitautuminen.

Kevätretiriitti "Laulakaa uusi laulu" 16.–18.5.2014

Marja-Leena Virolainen ja Kaija Kokkonen.

Hiljaisuuden retiriitti on usein viikonvaihteen mittainen vetäytyminen pois arjen rutiineista ja kiireestä, jotta kuulisi paremmin omaa kaipaustaan. Retiriitti voi olla osallistujalle paikka levähtää ja kuunnella itseään ja Jumalaa kaikessa rauhassa.

Aloitustilalla on vielä hiljaisuuteen laskeutumisen, informaation ja keskustelun aikaa. Illalla myöhemmin alkaa keskustelemattomuus, johon jokainen osallistuja sitoutuu. Keskustelemattomuus ulottuu sunnuntain iltapäivään asti.

Retiriitin päiväohjelma koostuu säännöllisistä hetkirukouksista ja yhteisistä aterioista. Jokaisella osanottajalla on myös oma huone, jossa saa olla kaikessa rauhassa. Päivän ohjelmaan on aina varattu paljon aikaa myös ulkoiluun ja jokaisen omaan oloon. Joskus retiriittiin osallistujia on nukkunut suurimman osan retiriittiä väsymystään pois ja lähtenyt levänneenä kotiin.

Ohjelm tiedot sekä www.hiljaisuudenystavat.fi että www.haikolantalo.fi

Yrttikurssi "Ytyä yrteistä" 2.–6.6.2014

opettajana Pirjo Rinne, joka kertoo: "Viikon aikana opimme tuntemaan parhaimmat luonnonyrtit, joita sanotaan myös villivihanneksiksi eli hortaksi. Villivihannesten kanssa puuhailu on hortoilua! Täällä saamme kunnolla hortoilla!

Perehdymme myös kiinnostavimpiin puutarhantarhan mausteyrteihin. Opimme tällä kurssilla luonnonkasvien käyttöä

monipuolisesti nautittavaksi ruuanlaitossa, leipomisessa sekä yrttijuomien että muodikkaiden smuuttien valmistuksessa ja tarjolle asettamisen koristelussa. Perehdymme yrttien säilöntään kuivaamalla, pakastamalla, hapattamalla, uuttamalla ja siirapiksi taikomalla. Opetellaan käytännössä viherjauheen ja yrttisuolan valmistus, jotta yrttien käyttö menisi veriin!

Terveellisyysnäkökohdat huomioidaan, kuin myös itsensä ja läheisten helliminen ja luonnollisen kauneudenhoito. Tutustumme kiinnostavaan kasvien käyttöön kansanparannuksessa. Lisäksi voimme perehtyä teoriassa kasvivärjäykseen ja muuhun kasvien hyöty- ja koristekäyttöön – siis silmän ja sielun ruokaan.

Päivittäin pyrimme valmistamaan jonkun yrttisalaatin ja yrttiteetä pidämme tarjolla. Samoin täydennämme kurssiruokaa mahdollisuuksien mukaan. Teemme yrttiovohveleita, lettuja ja leivomme yrttileipää ja muita leivonnaisia."

Joka päivällä on oma tunnuskasvinsa: **maanantaina** NOKKONEN, erinomaisen ravitseva, hyvänmakuinen, tuttu, helppo löytää ja käsitellä, monipuolinen käyttää, myös siemenet; **tiistaina** pirtsakka VOIKUKKA arvokas salaattikasvi, hyvin vitamiini- ja hivenainerikas, päihittää tarhasalaattikirkaasti, monipuolinen käyttää, myös kukat ja juuri, antaa elinvoimaa, lisäksi kuitukasvi ja mainio polttarikasvi; **keskiviikkona** leppöä KOIVU, joka antaa mahlaa, suviteetä, hiirenkorvasalaattia, on kätevää kuivattaa talveksi, pissittää, antaa saunautintoa ja näppärille käsille tuohenpunontaa ja vispilänvalmistusta ja lisäksi lämpöenergiaa pirttiin, ainesta veistoon, jopa huonekaluihin ja kankaisiin; **torstaina** lupsakanmakuinen MAITOHORSMA, mieto, monikäyttöinen ruoka- ja teekasvi, nuoret versot, lehdet, nuput ja kukat käyttökelpoisia, juurikin, jota ennen jauhettu, Lönnrotin mukaan haivenet sopivat tyynyn pehmikkeeksi; **perjantaina** viehättävä SIANKÄRSÄMÖ, rasvaisten ruokien mauste, sopii myös salaatteihin, kastikkeisiin, keittoihin, patoihin muhennoksiin, yrttisuolasekoituksiin ja vihermaustejauheeksi, Toivo Rautavaaran mukaan verta puhdistava ja vahvistava, naisten yrtti, haavoja parantava.

Kurssi järjestetään yhteistyössä Maaseudun Sivustysliiton kanssa.

Juhannusjuhlassa 20.6. klo 20

Mukana monilta Karjalaisen kulttuurin kursseilta tuttu teatteriohjaaja, teologian tohtori Lilja Kinnunen-Riipinen, Suomen Lähetysseuran Thaimaan lähetti ja Bangkokin Luther

HAIKOLAN TAPAHTUMIA KEVÄÄSTÄ SYKSYYN 2014

Seminaarin johtaja, joka kertoo Opetuslapseuskoulusta Pohjois-Thaimaan vuoristossa. Juhannusjuhlan tarjoilu klo 21, kokko klo 22 ja Hiljaisuuden messu klo 23.

Julistavan tanssin ja draaman kurssilaisia Liljan seminaarissa Bangkokissa.

KARJALAISIA HENKILÖKUVIA 2014

Maanantaina 14.7.2014 Nurmeksen kaupungin 40-vuotisjuhlavuoden tapahtumana: "Kuka olikaan Maria Kinos? Nurmekselaisen lyhyttavarakauppiaan tarina"

Henkilökuvassa kauppias ja mesenaatti Maria Kinos (1905–1985)

NURMES

Kaupunki vuodesta 1974

T:mi Maria Kinoksen moderni tekstiilimyymälä 1957. Vasemmalla Maria Kinos. Myymälä on sijainnut Itäkauppalassa Lehtovaarankadulla. Nurmeksen museon kuvakokoelmista.

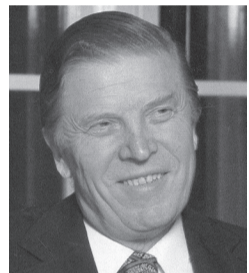
Maria Kinos syntyi Uhtualla Vienan Karjalassa, mistä hän 1920-luvulla siirtyi rajan yli Suomen puolelle. Hän asettui asumaan Nurmekseen, missä työskenteli kaupan alalla 50 vuotta. Maria Kinos aloitti ensin kauppaneuvos Paavo Maurasen liikeapulaisena. Muutamien vuosien kuluttua hän perusti oman liikkeen. Myöhemmin Maria Kinos rakennutti Nurmeksen Itä-kaupunkiin oman liiketalon Lehtovaarankadulle. Siinä hän piti kauppaäläkkeelle jäämiseensä saakka vuonna 1975.

Maria Kinos asui omistamassaan liikerakennuksessa kuolemaansa saakka. Kuoleman jälkeen rakennuksen myytiin. Maria Kinoksen testamentin pohjalta perustettiin vuonna 1997 Maria Kinoksen säätiö toteuttamaan testamentissa toivottua lahjoitusten jakoa paikkakunnan opiskelijoiden, lasten ja vanhusten hyväksi.

Päivän avaus Maria Kinoksen muistomerkillä klo 14.30, missä mukana kulttuurisihiteeri emerita Annukka Rossander ja Maria Kinoksen säätiön puheenjohtaja ja asiamies Teemu Tertunen. Haikolassa kuullaan klo 16–17 Maria Kinoksen elämäkertaa laativan Saara Hutun tekstiä. Iltaohjelmassa klo 19 kerätään nurmekselaisilta muistitietoa Maria Kinoksesta hänestä kirjoitettavaa elämäkerta varten.

Tiistaina 15.7.2014 henkilöku- vassa Viipurin maalaiskunnassa syntynyt valtioneuvos Johannes Virolainen

(1914–2000), jonka syntymästä tuli 31.1. kulu-neeksi 100 vuotta.

Kuvalähde: Suomenmaan arkisto

jälkeisen ajan poliitikkoja.

Virolainen muistetaan karjalaisten patriarkkana ja heimopäällikkönä, jonka olemukseen kiteytyi suomalaisten käsitys karjalaisuudesta. Hän oli yhtä aikaa valtiomies ja kansanmies, jonka toiminnassa karjalaiset luonteenpiirteet olivat pinnalla koko pitkän julkisen valtiollisen elämän ajan. Virolainen toimi ministerinä 14 hallituksessa, yhteensä 6169 päivää eli lähes 17 vuotta. Kansanedustaja hän oli 42 vuotta. Aktiiviuransa jälkeen Virolainen esiintyi vanhempana valtiomiehenä ahkerasti eri tilaisuuksissa ja kirjoitti huomattavat muistelmat.

Haikolassa dosentti Silvo Hietasen johdanto- luento aamulla klo 10–12 ja iltapäivällä klo 14.30–16.00 ja 16.15–17.45 erityisasiantuntijana toimittaja Matti Simula. Iltaohjelmassa klo 19 kuullaan muistoja Johannes Virolaisesta. Mukana ainakin kansanedustaja Anu Vehviläinen sekä nurmekselaisista pitkän linjan kunnallispoliitikoista Heikki Ikonen ja Vilho

Tikka. Järjestetään yhteistyössä Maaseudun Sivustysliiton kanssa.

Keskiviikkona 16.7.2014 tutus- tutaan kirkonmieheen piispa Eino Sormuseen

(1893–1972), josta tuli 75 vuotta sitten perus- tetun Kuopion hiippakunnan ensimmäinen piispa.

Tohmajärvellä syntyneen piispa Eino Sormu- sen osaksi tuli johtaa Kuopion hiippakuntaa sota- ja jälleenrakentamisen vuosina. Hänen kauttaan leimaavat diakonia- ja rajaseututyön vahvistuminen. Hänen aikanaan rakennettiin myös tuomiokapitulin toimilat. Sormunen vaikutus ulottui yli Kuopion hiippakunnan ra- jojen. Se näkyi erityisesti suomalaisessa Luther- tutkimuksessa ja poikkeuksellisen laaja-alaises- sa teologisessa kulttuurielämän tarkastelussa. Sormunen oli kirjoittajana erittäin tuottelias. Hän julkaisi sekä kirjoja ja kirjasia kirkon käytännön tarpeisiin että vankkaa tieteellistä ja yleistajuista teologista kirjallisuutta. Persoo- nallisimman ja kauaskantoisimman antinsa hän tarjosi kulttuurikriittisessä esseistiikassa.

Professori Hannu Mustakallio esitelmöi Hai- kolassa Kuopion hiippakunnan perustamis- vaiheista klo 10–12 ja piispa Eino Sormusesta klo 14.30–16. Iltaohjelmassa klo 19 tutustutaan Eino Sormusen kirjalliseen tuotantoon. Järjes- tetään yhteistyössä Maaseudun Sivustysliiton kanssa.

Lipinlahden kansakoulun alkamisesta 125 vuotta

Haikolalla oli oma osuutensa asiaan. Siksi vietämme Haikolassa juhlapäivää torstaina 17.7. klo 14 alkaen. Keräämme myös näytte- lyä koulun vaiheista.

Lehtori Eero Koposen luento Haikolassa "Miten ennen vanhaan talon paikka valittiin", perjantaina 18.7. klo 14.

Eero Koponen jatkaa isänsä perinteitä: koti- seutuneuvos Onni E. Koponen oli Suomen toiseksi suurimman ulkomuseon, Lieksan ulkomuseon luojia.

Elämäнкаarellinen kuvakerronta- viikko 4.–9.8.2014

Pepi Reinikaisen elämäнкаarekirjoituksen kurssit ovat saavuttaneet suuren suosion.

Toukokuun lopussa selviää, tuleeko kuva- kerrontaviikolle peruutuspaikkoja jakoon. Kannattaa olla valppaana niitä kysymässä.

Sienikurssi ja -näyttely 25.–28.8.2014

Opettajana Kalervo Rinne, jonka sienitunte- mus on uskomaton! Toivomme, että tuleva kesä – kaksi kehnoa sienivuotta peräkkäin olisi aika erikoinen ilmiö... Eipä silti: Kalervo tunnisti silti toistasataa sientä Haikolan lähi- maastoissa. Kurssi toteutetaan yhteistyössä Maaseudun Sivustysliiton kanssa.

Hiljaisen rukousmaalauksen syyreitti 19.–21.9.

Mukana Marja-Leena Virolaisen ja Kaija Kokkosen lisäksi myös taideterapeutti Heide Hillebrecht.

LISÄTIEDOT KAIKISTA OHJELMISTA JA ILMOITTAUTUMISET

puh. 013 430120, 045 1381648
sähköposti haikola@haikolantalo.fi
nettisivut www.haikolantalo.fi
postiosoite: Haikola, Opistontie 7,
75970 KOHTAVAARA

TILAA PIRTIN VIESTI!

Maksa Pirtin Viestin tilausmaksu **10 euroa**, niin saat tietoa Haikolan toiminnasta (viitenumeroksi 10016).

Muista mainita maksaja ja osoite, muuten emme voi lehteä toimittaa! Jos kaikki lehden saajat maksaisivat tilauksen, lehden talous olisi hyvässä kunnossa!

LIITY YHDISTYKSEN JÄSENEKSI!

Jäseneksi liityt maksamalla yhdistyksen vuosijäsenmaksun **20 euroa** tai pysyvän jäsenmaksun **200 euroa** (viitenumeroksi 10029).

TILINUMERO

Pielisen Osuuspankki, Nurmes
FI02 5299 0120 0478 72

Sienikurssi ja -näyttely järjestetään Haikolassa 25.–28.8. Kuva: Ritva Anttilainen